

2. Zaniechanie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do podatników wychowujących w roku podatkowym dzieci, które nie ukończyły lub ukończą w 1999 r. 25 rok życia, jeżeli dzieci te uczą się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach o szkolnictwie wyższym, i nie uzyskały przychodów ze źródeł, z których dochód opodatkowany jest zgodnie z art. 27 ustawy wymienionej w ust. 1, z wyjątkiem: renty rodzinnej, dochodów zwolnionych (wolnych) od po-

datku dochodowego oraz dochodów w wysokości nie powodującej obowiązku uiszczenia podatku.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Finansów: w z. J. Bauc

1009

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 października 1999 r.

w sprawie zasad dokonywania skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz przez inne niż banki osoby prawne oraz podmioty nie będące osobami prawnymi.

Na podstawie art. 99a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady dokonywania skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz przez inne niż banki osoby prawne i podmioty nie będące osobami prawnymi, zwane dalej „podmiotami”.

§ 2. Podmioty mogą wykonywać czynności, o których mowa w § 1, na podstawie upoważnienia Prezesa Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „upoważnieniem”.

§ 3. 1. Czynności, o których mowa w § 1, mogą być wykonywane w lokalu, zwanym dalej „kasą”, dostosowanym do ich wykonywania, a w szczególności zapewniającym bezpieczne dokonywanie transakcji.

2. Kasa powinna być wyposażona w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, tablicę z napisem wskazującym, jakiego rodzaju czynności są wykonywane, ze wskazaniem dni i godzin ich wykonywania,
- 2) tablicę informacyjną prezentującą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych walut obcych i skupowanych dewiz określonych upoważnieniem i będących przedmiotem obrotu oraz aktualne ceny (kursy) kupna i sprzedaży,
 - b) informację o obowiązku, o którym mowa w § 5 ust. 1,
- 3) rejestry skupowanych i sprzedawanych walut obcych i skupowanych dewiz,
- 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży walut obcych i kupna dewiz będących przedmiotem obrotu, zawierające dane, o których

mowa w § 5 ust. 2, lub odpowiedni program umożliwiający komputerowy wydruk takich dowodów,

5) pieczętkę z nazwą i adresem kasy oraz pieczętki imienne kasjerów,

6) oryginalny, wydawany przez Narodowy Bank Polski, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych.

3. W kasie powinna znajdować się bieżąca ekspozycja komunikatów Narodowego Banku Polskiego, zawierających informacje o walutach obcych i dewizach będących przedmiotem obrotu w kasie.

§ 4. 1. Czynności, o których mowa w § 1, powinny być ewidencjonowane w sposób trwały i ciągły — według zasad umożliwiających w każdym momencie ustalenie aktualnego stanu waluty polskiej, walut obcych i dewiz, będących przedmiotem obrotu.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w następujący sposób:

- 1) ewidencjonowaniu podlegają:
 - a) data transakcji,
 - b) określenie rodzaju transakcji (kupno-sprzedaż-dekretacja księgową),
 - c) nazwa i ilość walut obcych i dewiz będących przedmiotem transakcji,
 - d) cena (kurs waluty) i równowartość transakcji dewizowych w złotych,
- 2) wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po dokonaniu transakcji.

§ 5. 1. Czynności, o których mowa w § 1, powinny być potwierdzone dowodem kupna, imiennym lub na okaziciela, wydawanym przy każdej transakcji.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1, zawierają:
- 1) imię, nazwisko i adres klienta, a także znamiona dokumentu tożsamości, jeżeli jest to imienny dowód kupna,
 - 2) nazwę i kwotę skupionych walut obcych i dewiz,
 - 3) kurs waluty i równowartość transakcji w złotych,

- 4) pieczętkę z oznaczeniem kasy i datę wystawienia,
- 5) pieczętkę imienną i podpis kasjera.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

1010

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 15 października 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i funkcjonowania funduszu likwidacji kopalń, ustalania wysokości odpisów i terminów przekazywania środków na ten fundusz oraz ich wykorzystania.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz likwidacji kopalń, zwany dalej „funduszem”, jest tworzony przez przedsiębiorstwo górnicze w ciężar kosztów prowadzonej działalności przez to przedsiębiorstwo do czasu zaprzestania wydobycia.

2. Przedsiębiorstwo górnicze ustala corocznie wysokość odpisów na fundusz, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112), zwanej dalej „ustawą”, na podstawie planu amortyzacji w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

3. Wysokość odpisów na fundusz ustala się w zależności od:

- 1) zakresu i sposobu likwidacji zakładu górniczego określonego w wieloletnim programie działania przedsiębiorstwa górniczego,
- 2) okresu funkcjonowania zakładu górniczego przewidzianego do likwidacji.

§ 2. Środki funduszu zwiększa się o wpływy z oprocentowania środków zgromadzonych na rachunkach bankowych oraz z oprocentowania papierów wartościowych, o których mowa w § 4 ust. 2.

§ 3. Przedsiębiorstwo górnicze przekazuje środki przeznaczone na fundusz na wyodrębniony rachunek bankowy do dnia 20 następnego miesiąca po zakończeniu kwartału.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo górnicze dysponuje środkami funduszu w sposób zapewniający realizację

programu, o którym mowa w art. 13 ust. 3 pkt 1 ustawy.

2. Środki funduszu, do czasu wykorzystania ich na cele likwidacji kopalni lub jej części, mogą być lokowane wyłącznie w bonach skarbowych i obligacjach, emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa.

§ 5. Środki funduszu wykorzystuje się na pokrycie następujących kosztów, ponoszonych na likwidację kopalni lub wyodrębnionej części kopalni:

- 1) likwidacji oraz zabezpieczenia wyrobisk górniczych,
- 2) likwidacji zbędnych budynków, instalacji oraz demontażu maszyn i urządzeń,
- 3) usuwania szkód górniczych wywołanych eksploatacją górniczą, z wyjątkiem szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów,
- 4) rekultywacji terenów pogórnicznych,
- 5) utrzymania obiektów przeznaczonych do likwidacji — w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego,
- 6) wykonania prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom, w związku z likwidowanym zakładem górniczym,
- 7) opracowania projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją kopalń,
- 8) ogólnego zarządu, w kopalni całkowicie likwidowanej, od chwili zaprzestania wydobycia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*